

LBRIS

Colecție coordonată și îngrijită de Călin Vlasie

Wolfram
books

Editor: Călin Vlasie

Redactare: Cosmin Perța

Tehnoredactare: Adriana Vlădescu

Pregătire de tipar: Marius Badea

Design copertă: Ionuț Broșțianu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GEACĂR, IOANA

Uite ce e / Ioana Geacăr. - Pitești : Paralela 45, 2017

ISBN 978-973-47-2562-5

821.135.1

EPP

ioana geacăr

uite ce e

Copyright © Editura Paralela 45, 2017

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro | www.cartearomaneasca.ro

Editura Paralela 45

abia te strecori / 5
 în onoarea vechilor vremuri scoate un scaun în fața blocului / 6
 piața o terapie orice pretext de adunare e bun / 7
 plouă fin pe oglindă cu unghii / 8
 pe apa sărată o barcă înaintea cu greu / 9
 se leagănă praful / 10
 soare mic peste lume mică / 11
 stau de vorbă cu o elevă bine că m-a sunat credeam c-am
 pierdut / 12
 pe bordură / 13
 toată după amiaza vor privi ca la spectacol / 14
 ela zice că / 15
 o statuie se dă jos de pe soclu / 16
 în fiecare dimineață / 17
 doar umbreluțe risipite pe nisipul roșietic / 18
 un ins întors pe dos cu două degete în afară căutând / 19
 îți dau de furcă oamenii reci care se uită prin tine / 20
 grija ca un indicator în ceață / 21
 ce faci mamaie / 22
 în grădina de cactuși / 23
 life is beautiful / 24
 desenează pe asfalt amintiri / 25
 după înmormântare nu l-am visat pe tata / 26
 plânge disperat în mijlocul străzii mașinile îl ocolesc / 27
 mă dau în lanțuri poezia face corpul frumos / 28
 un terorist se oprește din fugă gâfâind cu mâna pe arma se
 rezeamă de o vitrină / 29
 sub copac lângă bloc trei fetețe îngroapă o pisică / 30
 pe zebra aștept să traverseze și câinele maidanez în sens invers
 / 31
 uite ce e / 32
 : am și eu un maidanez care îmi vine în casă / 33
 mă joc cu pixul îl legăn pe fila goală tic tac / 34
 cu mâinile întinse vorbește cu voce tare / 35
 chestii cu care ne-am obișnuit: / 36
 încă mai scormon să ajung în altă lume / 37
 dacă-ți ții capul în mâini speri să transferi din povară / 38

mai lipsește ceva zice doctorița amintește-ți hai amintește-ți
 / 39
 alunec în cercurile roz ale paharului de plastic / 40
 autogara basarab caniculă în amiază / 41
 prin fereastra deschisă vocea pătrunzătoare amintește că
 suntem încă pe planeta pământ / 42
 m-am ținut după un motan alb cu negru (semăna cu
 petalnostru) / 43
 cu mâinile în buzunare și buzele țuguiate fluier / 44
 ți se pare că te miș / 45
 salcâmul japonez din piațeta primăriei a înflorit acum în august
 / 46
 pisica sub pomul pe care s-a așezat o coșofană / 47
 trec pe lângă biserica albă mă închin / 48
 deschizi fereastra scoți capul deja ai evadat / 49
 cuminte doar umbra îngropată a morților / 50
 pe marginea drumului un om vrea să vândă o barcă / 51
 ghetete negre în noroi și o carte albă ghemuită alături / 52
 oriîncotro ai lua-o e scris undeva s-o iei pe acolo și / 53

abia te strecori

pe strada îngustă cu mașini parcate de-o parte cu tarabe de cealaltă
doar picioarele și umbra lor de foarfece
răspunzi politicos fiecărui vânzător care te ademeneste
cum treci așa aproape razant cu privirile măturând lucrurile expuse
lămâi pe taraba cea mai înaltă până în talie albastră
vânzătorul ia una și taie o felie când treci prin fața lui
cum ei rămân în urmă și susțin
vorbitul de rău
și toată sila aia a unui mic orașel care trebuie să trăiască la preț redus

în onoarea vechilor vremuri scoate un scaun în fața blocului
înregistrează ore în șir vorbele face scenarii
când rămâne în pană de inspirație oprește trecătorii
și intră în vorbă cu ei
în scuarul de ciment rămășițe însângerate de porumbel
micul cerșetor scârțâie o jucărie de tablă
pe zebră o femeie lungă în roșu cu mâna la gură
bărbat lângă zid părăsit descifrând un rebus
pe o stradă cu sens interzis un cățel întins chiar pe mijloc
trotuarul crăpat ca viața
târziu sprijinită de pod la lumina telefonului citește o fată
ca-ntr-un tablou clasic doar chipul ei luminos pe fundalul negru

piața o terapie orice pretext de adunare e bun
să ne dizolvăm să ne amestece un țel comun doar să ne
contopim aneantizăm amortizăm
o textură cu o mulțime de capete de jur împrejur
lumina lovește cu aceeași precizie pe fiecare în creștet
dacă în loc de picioare aș avea palmieri aș mai zice
de ce foșnesc așa singurul zgomot din univers în momentul ăsta